

هُوَ الْأَبِي - ای دو بنده الهی و ای اماء آستان ربانی،...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَ الْأَبِي

ای دو بنده الهی و ای اماء آستان ربانی، عبدالبهاء را چنان آرزو که بهریک از احبای الهی و اماء رحمانی فرداً فرداً نامه ئی مرقوم نماید. ولی جمال مبارک شاهد حالست که ابداً فرصت نیست و این قضیه در این ایام ممتنع و محال لهذا جمعاً مکتوبی مرقوم میشود و مقصد ظهور انعطافات وجدانیه است و روابط روحانیه و این را جمعاً و تفریقاً بنگارش بیان ممکن لهذا بیک نامه اکتفا میرود و شما نیز باید قناعت نمائید. باری در این ایام باید عباد الرحمن و اماء یزدان بروش و سلوکی بین خالق محشور شوند که آیات هدی گردند و بشارات ملأ اعلی شب و روز بکوشند تا از این جهان و جهانیان بکلی منقطع گردند در هوای تقدیس پرواز کنند و باآواز و آهنگ جدید مقامات توحید بخوانند و بسرایند. الحمدلله منظور نظر عنایت جمال ابهائید و ملحوظ عین الطاف حضرت اعلی هر موهبتی از برای شما مقدر است و هر فضلی ممکن و میسر باید بجان و دل بشتابید و روح و روان را نثار آن دلبر مهربان کنید تا خونهای خویشرا از آن محبوب دلنشین در اعلی علین بیابید و علیکم و علیکن

عع

البهاء

ORIGINAL

AUDIO